

i Erkendelse af, at de Forudsætninger, ud fra hvilke Lovforslaget var vedtaget, ikke var fuldt til Stede, er der da nu fremsat Lovforslag om at opgive Ombygningen af Garnisonssygehuset og i Stedet for foretage en Opførelse af Nybygninger ude ved Siden af Epidemisygehuset. Dette Lovforslag er blevet behandlet i Folketinget, og der har under Behandlingen været Enighed om Hovedtrækkene deri, nemlig selve Opgivelsen af Ombygningen af Garnisonssygehuset og dets Erstatning med et nyt Sygehus i Forbindelse med Epidemisygehuset. Derimod har der i Folketingets Udvalg været delte Meninger med Hensyn til selve Planen for denne Nybygning. Flere forskellige Planer har været forelagte i Udvalget, og det har delt sig i 2 Grupper, hvoraf den ene samlede sig om en Plan, udarbejdet af Lægekorpsset og Ingeniørkorpsset i Forstaaelse, medens den anden foretrak en af Arkitekt Ingemann udarbejdet Plan. Den første af disse Planer, der gaar ud paa at inddrage tre Pavilloner af det nuværende Epidemisygehus i det nye Hospital, har fundet Tilslutning fra et Flertal, 9 af Udvalgets Medlemmer, medens 6 holdt paa Arkitekt Ingemanns Plan, hvis Hovedprincip er at ombygge de nu bestaaende Pavilloner, sætte en Mansardetage paa dem og saa for øvrigt tilføje de Bygninger, der bliver fornødne. Fra Ministeriets Side har det været Opfattelsen, at det væsentlige var at faa gennemført Bygningen af det nye Hospital, hvorimod det var mindre afgørende, om den ene eller den anden af de Hovedplaner, som der har været Forhandling om med Udvalget, og mellem hvilke Udvalget delte sin Sympati, blev fulgt. Ud fra denne Betragtning har Forslaget været behandlet i Folketinget. Det er til syvende og sidst vedtaget enstemmigt, og Tanken er nu her at søge en Forhandling ikke blot om selve Lovforslaget, men paa lignende Maade, som Forhandlingerne er førte med Folketingets Udvalg, ogsaa om, hvilken Plan der maatte være at foretrække. Hvis der da viser sig Overensstemmelse mellem Flertallet af de to Tings Repræsentanter i Udvalgene, er det Ministeriets Hensigt at følge den Plan, som Folketingets Flertal har sluttet sig til. Skulde der imidlertid vise sig Uoverensstemmelse i Opfattelserne mellem de to Ting, vil det være rimeligt, inden man træffer den afgørende Beslutning, at vende tilbage og forhandle med Folketingets Udvalg under en eller anden Form. Men det forekommer mig, at det væsentlige vil være, at selve Tanken om at faa

et nyt Garnisonssygehus opført gennemføres og gennemføres nogenlunde hurtigt. Under de nuværende Forhold er det vel, praktisk set, ikke muligt at foretage Ombygningen af det gamle Garnisonssygehus, da dette bestandig er stærkt optaget af dem blandt de indkaldte, som er syge. Vel er Sygeprocenten lav, men da den Styrke, der er inde, er betydelig større end under ordinære Forhold, lægges der ganske naturligt stærkt Beslag paa den Sygeplads, som er til Raadighed. Allerede af den Grund vil det derfor være af Betydning, at man ikke kaster sig ind i en Ombygning af dette Sygehus, men derimod opfører et nyt. Dertil kommer, at naar dette dog skal bygges, vil det formodentlig være gunstigere at bygge det nogenlunde hurtigt. Hvis det var blevet opført paa det Tidspunkt, da Lovforslaget oprindeligt fremsattes, vilde Bekostningen sikkert have været ringere, end den nu vil blive, og saa vidt man kan beregne efter de Bevægelser, som i Øjeblikket foregaar, maa det vel antages, at Omkostningerne ved Opførelsen af Bygninger i den nærmeste Tid vedblivende vil stige, uanset om Krigen afsluttes eller fortsættes. Man maa vistnok gøre Regning paa meget høje Byggepriser ogsaa i den første Periode efter Krigens Afslutning.

Niels Rasmussen: Ved Lov Nr. 122 af 29. April 1913 vedtoges det at opføre et Hospital for Søværnet og at stille til Raadighed for Forsvarsministeren et Beløb af indtil 350,000 Kr. til en Forandring og Ombygning af Garnisonssygehuset i København. Som den højtærede Forsvarsminister har meddelt, er den første Del af denne Lov allerede ført ud i Livet, idet Opførelsen af et Hospital for Søværnet har fundet Sted. Derimod er Ombygningen af Garnisonssygehuset endnu ikke kommet til Udførelse. Ved nærværende Lovforslag tilsigtes det nu at forhindre denne Ombygning, idet den Del af den nævnte Lov, der vedrører denne Ombygning, skal bortfalde. Hvad man nu end vil mene om en Foranstaltning som denne, saa er det dog klart, at den viser en Mangel paa Kontinuitet i de skiftende Regeringers Dispositioner selv i ganske upolitiske Emner, som dette maa siges at være. En saadan Mangel paa Kontinuitet er dog vist ikke heldig. Heldigvis hører det da ogsaa til Undtagelserne, at en Lov ophæves, inden dens Virkning er blevet prøvet.

Spørgsmaalet om Betimeligheden af denne Foranstaltning kan efter Omstændig-